

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jens Peter Vernersen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 16:43

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror, at vi endnu en gang skal slå fast, at det kun var, fordi regeringen i 2002 under behandlingen af lovforslag nr. L 97 blev tvunget til at medtage alle grupper, at den gjorde det. Og det gjorde den endda ikke fuldt ud, fordi man kan bestemme, at anciennitet og antal arbejdstimer er afgørende for, om en ansat er med i forsikringen. Det kan man se af den lovbehandling, der fandt sted.

Så vil jeg godt spørge: Det bliver sagt, at hver gang man opererer en på et privathospital, bliver der en ledig plads på det offentlige hospital. Det må være noget, man har gennemtænkt vældig meget.

Lad os sige, at klokken er 16, og det er den tid, hvor arbejdet stopper på det offentlige hospital, for kl. 17 skal lægen over at operere på privathospitalet. Hvis man i stedet for havde haft mulighed for at betale den læge for operation af de to tekstilarbejdere eller de to 3F'ere, som desværre ikke kom med den dag, så kan man da ikke sige, at man får flere behandlet ved, at lægen i stedet for at have behandlet disse to går over på privathospitalet og behandler to, som er betalt af forsikringen. Det kan man da ikke sige.

Jeg tror da også, at fru Vivi Kier helt præcist ved, at når der er blevet behandlet flere i det offentlige hospitalsvæsen eller hospitalsvæsenet i det hele taget i de seneste år, er det, fordi man nu kan behandle mange flere ambulante, end man kunne tidligere. Det er derfor, man har haft en vækst i behandlingen på 100.000. Tag bare sådan noget som en hjertebehandling, der i dag er ambulante – det var den ikke for 10 år siden. Det er den simple årsag, og det har ikke noget med privathospitaler at gøre. Det er simpelt hen, fordi man har fundet en ny teknik, at man kan lave disse hurtige behandlinger.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren for at svare.

Kl. 16:44

Vivi Kier (KF):

Jamen jeg kan jo kun give ordføreren ret i, at der inden for sundhedssektoren er en eksplosiv vækst i nye tiltag og nye behandlingsformer.

Juhu, kan vi sige alle sammen, for det kommer jo os alle til gode. Det er jo rigtig, rigtig dejligt.

Da jeg i tidernes morgen blev uddannet som sygeplejerske, var det sådan, at når man blev opereret for grå stær, var man indlagt i 8 dage. I dag kommer man lige ind, ligger et kvarter og bliver opereret, og så går man hjem og kan faktisk se dagen efter. Så det er jo en rigtig, rigtig dejlig og positiv udvikling, vi har set.

Men med den udvikling ser vi jo også en stigende efterspørgsel blandt alle borgere. Alle vil gerne til så hurtigt som muligt og i gang så hurtigt som muligt. Så jo, der er sket en udvikling, og den skal vi da følge med så godt som muligt.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke indtegnet flere til korte bemærkninger, hvorfor vi går videre i ordførerrækken. Det er nu De Radikales tur, værsgo til fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Sundhedsforsikringerne er kommet for at blive, siger fru Vivi Kier. Det er et personalegode, som man ikke har lyst til at komme af med. Det tror pokker. Altså, hvis nogen tilbød os herinde en eller anden form for personalegode, som var af en vis økonomisk værdi, og det ikke kostede os en krone, ville man da også være helt tåbelig, hvis man sagde nej til det. Jeg tror, det er meget nemt at forære penge til folk, og så sige, at de bidrag er kommet for at blive, altså at dem vil folk ikke af med igen. Mere tåbelige er folk jo trods alt ikke.

Jeg vil så lige sige – også for at understrege det, hr. Jens Peter Vernersen har sagt – at regeringens forslag i sin tid, i 2002, altså ikke var for alle. Jeg indrømmer gerne, at det kom med, fordi man ellers ikke kunne få det igennem, men det er lidt at bryste sig med lånte fjer, synes jeg – eller hvad sådan noget nu hedder – for det oprindelige forslag havde ikke alle med; det kan man jo hygge sig med at læse.

Jeg vil så lige forholde mig til forslaget. Det Radikale Venstre kan tilslutte sig den del af forslaget, der går på at fjerne de skattefinansierede sundhedsforsikringer. Vi synes så måske, det er en lidt stram tidsplan med 2008. Der skal selvfølgelig være alle mulige overgangsordninger, men det kan man jo nok finde ud af, hvis det endelig var, at der kunne skabes et flertal. Vi synes heller ikke, at man bare skal overføre penge til sundhedsvæsenet, men det er, fordi vi generelt